

Direcció, administració, publicitat i vendes:

Av. del Baró de Càrcer, 37, 1r, 1a. 46001-València.

Telèfon: 963 535 100. Fax: 963 534 569.

Redacció de Barcelona: Rambla de Catalunya, 121, 1-2, esc. esquerra. 08008-Barcelona.

Telèfon: 932 384 262. Fax: 932 384 263.

Redacció de Palma: Almudaina, 8 entresol-dreta. 07001-Palma de Mallorca.

Telèfon i Fax: 971 720 763.

Adreça Internet:

http://www.eltemps.net

Correu electrònic: eltemps@eltemps.net**Subscripcions:** 902 131 025.**Edita:** Edicions del País Valencià, SA.**Editor:** Eliseu Climent.**Coordinació:** Jaume Monzó.**Redacció de València:** Núria Cadenas, Víctor Maceda, Joan M. Oleaque.**Redacció de Barcelona:** Enric Rimbau (*cap de redacció*), Lluís Bonada, Oriol Cortacans (*Món*), Alex Milián i Gemma Morales (*secretària de redacció*).**Redacció de Palma:** Miquel Payeras.**Producció:** Josep Agustí i Laia Carreras (*correcció lingüística*), Miquel Benítez (*escàner i imatge*), Vanessa Prieto (*maquetació i gràfics*).**Rúbriques:** Francesc Bayarri, Toni Canis, Albert Closas, Salvador Cot, Martí Domínguez, Fabià Estapé, Jaume Fàbrega, Llibert Ferri, Pere Gimferrer, Manuel S. Jardí, Glòria Marcos, Joan Marí, Pere Martí, Joan F. Mira, Joan Nebot, J. J. Pérez Benlloch, Miquel Ramon, Pau Viciano, Xavier Vinader.**Corresponsals:** Pere Codonyan i Sebastià Girard (Catalunya Nord), Joan Lluís Ferrer (Eivissa), Carles Marquès (Menorca), Anna Sàez (Lleida), Toni Solanelles (Andorra).**Col·laboradors:** Gemma Aguilera (EL TEMPS d'Economia), Antoni Albalat, Esther Aleu, Toni Pau Antic, Albert Balanzà, Arantxa Bea, Vicent Bello, Xavier Bru de Sala, Bea Cabezas, Laia Campos, Marc Candela, Josep-Lluís Carod-Rovira, Ferran Cases, Antoni Castel, Alfons Cervera, Jordi Cervera, Laia Climent, Eliseu T. Climent, Agustí Colomines, Joan Corbera, Martí Crespo, Joan Esculies, Jordi Finestres, Manuel García, Cecília Garrigós, Josep Gifreu, Xavier Graset, Josep Guia, Josep Iborra, Maite Insa, Gani Jakupi, Salah Jamal, Miquel A. Limón, Jordi Llavina, Iban L. Llop, Josep Maria López Llaví, Josep-Vicent Marquès, J. M. Martínez Polo, Jaume Masdéu, Montserrat Minobis, Alexandre Muns, Miquel-Lluís Muntané, Gustau Muñoz, Joan Nebot, Toni Payà, Ricard Peris, Carles Pont, Joan Roura, Xavier Rubert de Ventós, Ferran Sáez Mateu, Eduard Sanjuan, Jordi Sebastià, Màrius Serra, Rosa Solbes, Marc Soler, Antoni Strubell, Jordi Tejel, Josep-Maria Terrabras, Felip Tobar, Lourdes Toledo, Matthew Tree, Xulio Ricardo Trigo, Manuel València, Àlvar Vallis, Melissa Velert, Sergi Verger, Vicenç Villatoro, Jordi Zamora.**Col·laboradors gràfics:** Tina Bagué, Pere Bota, Gina Calvet, Joan Celià, Rafa Gil, Xavier Gómez, Vicente A. Jiménez, Salvador Llosà, Glòria Matamala, Jordi Play, Marc Vila.**Disseny:** Enric Satué.**Arxiu:** Jesús Prats (*fotografia*), Rosa Serrano (*documentació*).**Publicitat i promoció:** Salva Martínez (València). Tel.: 963 535 100. Gemma Garrido, Pere Ribalta (Barcelona). Tel.: 932 384 262.**Subscripcions:** Quica Sena.**Administració:** Susanna Alacreu, Pilar Martí i Assumpció Palau.**Fotomecànica i impressió:** Rivadeneyra, SA.**Dipòsit legal:** V-853-1984.**Preu a la Catalunya Nord:** 3,04 euros.

(S'hi inclouen les despeses de transport)

Cap part d'aquesta publicació pot ser reproduïda per cap mitjà, ja siga mecànic, fotogràfic, electroòptic, magnètic, de fotocòpia, o qualsevol altre, sense permís de l'editor.

El retorn dels anomenats "papers de Salamanca" a la Generalitat de Catalunya és una bona notícia. Per a tots els demòcrates. La qüestió s'ha enverinat molt en els últims anys. El PP va fer bandera de la no-devolució, amb la unitat arxivística com a màxim argument. La guerra partidista portà membres del PSOE com l'actual ministre Jesús Caldera, a dir que els socialistes no permetrien "mai" que els documents isqueren de Salamanca. En resum, es va voler vendre el tema com una guerra política entre Salamanca i Catalunya. Amb altes dosis d'irracionalitat i visceralitat. Cal recordar que quan la política s'allunya de la racionalitat, qui perd sempre és la democràcia. Van ser molt irresponsables els conservadors i socialistes que així actuaren. Perquè mai no ha existit aquesta guerra. Ho demostra l'informe de la comissió d'experts. És legítima la restitució perquè va ser il·legítima l'espoliació. Si alguna guerra política existeix sobre el particular és entre els que volen la restitució de la dignitat als que lluitaren per la democràcia i els que usen una excusa tècnica per evitar-ho.

L'argumentació tècnica de la unitat de l'arxiu, que és la base dels contraris de la devolució, no s'aguanta de cap manera. No es tracta d'un museu d'obres d'art que s'haja creat en temps pretèrits a causa de botins de guerres, o de compres fraudulentos. Es tracta d'un veritable magatzem que acull tot allò que va servir per a sistematitzar la repressió franquista, la qual va ser fruit d'una guerra guanyada pels enemics de la democràcia que s'aixecaren en armes contra la legalitat republicana. No és el mateix cas. Com diu la Comissió de la Dignitat, en aquest punt hi ha el bessó: és una devolució de la dignitat als demòcrates. En cap cas no es pot entendre com una ofensa a Salamanca, o a ningú. Ni tampoc no és un assumpte tècnic.

Una altra cosa, llavors, és plantejar-se la qüestió de manera més ampla. El Govern espanyol ha d'aprofitar no sols per retornar els documents a la Generalitat de Catalunya, sinó també a totes les institucions i, si escau, als particulars que foren espoliats. És el sentit general de la comissió d'experts i el que cal fer. Establir el clar mecanisme perquè tothom que ho reclame pugui tenir dret a la restitució no només d'uns documents físics, sinó, sobretot, a través d'aquests, de la dignitat. Les veus que des d'Aragó i el País Basc s'han aixecat demanant també els seus documents avalen aquesta necessitat.

I una vegada solucionada la qüestió del retorn de la dignitat democràtica, el Govern ha d'assegurar –novament, tal com diu la comissió d'experts– la conservació i l'accés lliure d'investigadors a aquesta documentació. A tal efecte és excel·lent la idea de digitalitzar tot el fons perquè aquesta versió pugui mantenir-se a Salamanca. Potser no seria sobrer que s'aprofitara també l'avinentsa perquè el Ministeri de Cultura començara a pensar seriosament a posar ordre a tot l'univers de museus i arxius de l'estat. Digitalitzant el fons, obligant a permetre l'accés lliure d'investigadors –no sempre és així, sobretot quan es tracta de fons de control militar– i, en fi, creant una xarxa moderna de museus i arxius.

Una bona notícia, en resum, el retorn del *Papers de la Dignitat*.

Als nostres lectors

Coincidint amb els 200è aniversari de la seva mort, la figura de l'emperador Napoleó Bonaparte es reivindica com un element cabdal en la formació dels lligams europeus. Nietzsche el va definir com "l'europeu perfecte". L'emperador va arribar a afirmar que qualsevol viatger s'ha de sentir com a casa a Europa, siga on siga. La voluntat d'una Europa unida ve, doncs, de molts anys enrere. Ara ens trobem immersos en un procés vital per al futur de les institucions comunitàries, tant si la proposta de Constitució europea aconsegueix superar els obstacles com si no obté el suport majoritari dels ciutadans.

Aquesta setmana també publiquem el treball guanyador de l'accèssit del IV Premi de Periodisme d'Investigació Ramon Barnils, que analitza el procés de requalificació dels terrenys que ocupa l'estadi del València CF.

Jaume Monzó, coordinador